

Центар војномедицинских установа Београд

ПЕРИОД ОБНОВЕ

Колико је епидемија ковида 19 утицала на њихов рад, када ће све бити враћено у претходно стање, каква је ситуација са кадром и како ће се даље попуњавати, шта ће све реновирати, а шта ново оснивати, само су нека од питања која смо поставили пуковнику др сц. мед. Жарку Мићовићу, новом управнику Центра војномедицинских установа Београд, уочи 9. јуна – дана те установе

Пише Мира ШВЕДИЋ
Фото: Горан Станковић

Када је пре 31 годину, тачније 9. јуна 1992, наредбом начелника Генералштаба формиран Центар војномедицинских установа Београд – ЦВМУ, његова мисија била је јасна и јединствена – да се обједини рад дотадашњих војномедицинских центара и гарнизоних амбуланти и на тај начин централизују и њихов рад и кадар, те да се обједини здравствена заштита војних осигураника, како би у тешким ратним временима боље функционисали. У састав те новоформиране установе ушли су ВМЦ Нови Београд, где има највише војних осигураника, ВМЦ Карабурма, познат као регрутни центар, ВМЦ Славија, где је управа ЦВМУ, ВМЦ хитне помоћи и Центар за превентивну медицинску заштиту. При ВМЦ Славија отворене су две амбуланте – на Цераку и Бањици, а две истурене амбуланте има и ВМЦ Нови Београд – на Бежанијској коси и у Земуну. У Земуну су раније биле општа и физикална медицина, а данас је само физикална медицина. Установе тог центра налазе се на девет локација у граду.

Посматрајући укупно њихов делокруг рада, на ЦВМУ су у здравственом збрињавању ослоњене 62 основне јединице Министарства и Војске, 24 су

везане за разна санитарно-тетска обезбеђења, а Центар за превентивну медицинску заштиту покрива 50 установа или две трећине територије Србије.

У таквој установи 1998. године почео је да ради тада капетан прве класе, а данас пуковник др сц. мед. Жарко Мићовић, који је од октобра 2022. нови управник ЦВМУ. Ту се запослио после завршене специјализације из опште медицине и радио у Центру хитне помоћи, најпре као лекар, а онда и као управник. Запитали смо га уочи дана те установе како из овог угла види њен рад.

– Ово је установа у којој сам започео

војнолекарску каријеру, сходно томе имао сам много мање изазова у раду него друге моје колеге, јер знам на који начин функционише, познајем многе колеге и имамо добар однос. Рад у војномедицинским центрима организују њихови управници, а ми им као управа помажемо саветима и координацијом свеукупних активности. Наравно, планирамо и размишљамо о томе шта још треба урадити и унапредити функционисање Центра у овом постковид периоду.

ВМЦ Карабурма од нове године ради по старом режиму рада

СТАРИ РЕЖИМ РАДА

Наш саговорник каже да је епидемија ковида 19 многоме пореметила рад ЦВМУ Београд јер је у протекле три године на простору ВМЦ Карабурма направљена привремена ковид болница, а комплетан медицински и немедицински кадар премештен је на ВМЦ Нови Београд, који је био прилично оптерећен. Све време короне, тачније до почетка 2023, у згради ВМЦ Карабурма се није радило, нису коришћене њене просторије и апарати, па су морали, када је рад обновљен, да среде унутрашњост зграде.

– Од нове године растеретили смо ВМЦ Нови Београд и он ради по старом режиму. У прековид

стање вратили су се највећим делом ВМЦ Славија, а и ВМЦ Карабурма, где је готово без проблема, у сарадњи са специјалистима ВМА, реализован пројекат 5.000 специјалаца. Сада имамо велики број прегледа кандидата за упис на Војну академију, као и редовне систематске прегледе. Вратили смо и оно што је војним осигураницима било најпотребније – рад лабораторија. Оне данас раде у ВМЦ Нови Београд, Славија и Карабурма. Нажалост, лабораторија на Цераку за сада ради само једном недељно, али очекујемо да ћемо и тај проблем решити. Кадровски смо ојачали лабораторију на ВМЦ Нови Београд, па ћемо прерасподелом лаборантског кадра на нивоу ЦВМУ решавати и Церак. Када је реч о физикалној медицини, више није толика навала на ВМЦ Нови Београд, тачније на истурену амбуланту

НОВИ УПРАВНИК

Од октобра прошле године за начелника Центра војномедицинских установа београд постављен је пуковник др сц. мед. Жарко Мићовић. Рођен је 1962. у Беранама, Црна Гора, где је завршио основну и средњу школу. Медицински факултет у Београду уписао је 1981/1982, а завршио 1987. године. После факултета радио је у Дому здравља Нова Варош. Специјализацију опште медицине завршио је 1997. и годину дана касније активирао се у чину капетана прве класе. Распоређен је на место лекара у Одељењу хитне помоћи Војног центра хитне помоћи и кућног лечења ЦВМУ Београд. За управника Центра хитне помоћи постављен је 2005. и ту остаје до 2008, када прелази у Управу за војно здравство, где ради до 2018. године. Тада је именован за команданта Балканских медицинских снага и на тој дужности је до 2020. године. Када је почела епидемија вируса корона, враћа се у Управу за војно здравство где је био начелник Одсека за лечење и ту остаје до октобра 2022. године. Током своје војносанитетске каријере учествовао је у четири мировне мисије – три пута у Конгу и једном у Сомалији.

у Земуну јер смо на ВМЦ Карабурма оспособили одељење за физикалну медицину и рехабилитацију – истиче пуковник др Мићовић.

Иако је епидемија ковида 19 у многим стварима отежала рад Центра, у неким је и помогла.

– За време ковида добили смо приличан број апарата. Имамо скенер на Карабурми, који је међу најбољим скенер апаратима у Београду, нове апарате за ултразвук. Сада смо у процесу набавке санитарских аутомобила. Одобрена је набавка 14–15 санитарских возила за војне болнице у Новом Саду и Нишу и за нас. Ми ћемо добити десет возила. Морам да истакнем да се први пут дешава да ЦВМУ добије толико возила одједном. Она с рампом ће нам служити за превоз непокретних пацијената, друга ће бити за пацијенте на дијализи и за екипе хитне помоћи, а добићемо и два санитета без опреме, која ћемо

користи за санитарски превоз на нивоу града – каже управник ЦВМУ.

КАДАР КОЈИ НЕДОСТАЈЕ

На Центар војномедицинских установа Београд ослоњено је око 35.000 војних осигураника, а тренутно имају око 33.000 активних картона. Запитали смо нашег саговорника да ли имају довољно кадра за примарни и секундарни ниво медицинске заштите, јер је то горући проблем уопште у здравству, не само војном.

– Највећи проблем су нам специјалисти неопходни за рад специјалистичке службе. Током протеклих година због ковида нисмо обнављали кадар и доста лекара је отишло, што због природног одлива и пензионисања, што на лични захтев. Сада је тешко доћи до специјалисте и тај проблем имају и ВМА и цивилне медицинске установе. Раније смо на ВМЦ Нови Београд имали два хирурга и једног на Карабурми. Сада немамо ниједног, а за регрутацију и специјалистичке прегледе неопходан нам је хирург. Немамо ни неуролога. Имамо само једног неуропсихијатра, једног очног лекара, једног ушног – објашњава пуковник др Мићовић.

Недостатак специјалистичког кадра решавају у сарадњи са Управом за војно здравство и са Војномедицинском академијом.

– Не знам да ли нам је икад била боља сарадња са надређеном управом и са ВМА. До сада је рад ЦВМУ некако био у другом плану, међутим, сада се много лакше решавају наши проблеми – захтеви за испомоћ, за специјалистима, за

Од нове године растерећен је ВМЦ Нови Београд и он ради по старом режиму. У прековид стање вратили су се највећим делом ВМЦ Славија, а и ВМЦ Карабурма. Враћено је и оно што је војним осигураницима било најпотребније – рад лабораторија. Оне данас раде у ВМЦ Нови Београд, Славија и Карабурма.

евентуалним позајмљивањима кадра – истиче управник ЦВМУ.

Према његовим речима, тај проблем би се још лакше решио кад би млади војни лекари после одрађеног броја година проведених у трупи и завршене специјализације на ВМА били распоређивани по војноздравственим установама.

– Чини ми се да је у последње време почела правилнија расподела специјалиста, тако да и ми очекујемо да ћемо добити интернисте и кардиологе. Кардиолози су посебан проблем јер ће нам за пар година у пензију отићи две лекарке и можемо да останемо без тих специјалиста. Тај својеврстан вакуум у запошљавању настао је у периоду 2013–2017, када је на снази била забрана специјализација – објашњава наш саговорник.

Центар војномедицинских установа погађа још једна одлука коју је пре десетак година донело Министарства здравља – да се општа медицина, педијатрија, гинекологија стажирају у цивилним здравственим установама.

– Знате ли колико би нам значило да имамо три месеца или месец дана једног војног лекара који долази код нас. Можда се и одлучи да остане. Тај сегмент требало би да се реши на нивоу Управе за војно здравство, уз одобрење Министарства здравља, и требало би да инкорпорирамо ту одредбу у Закон о здравственој заштити војних осигураника – истиче пуковник др Мићовић.

Према његовим речима почели су да се попуњавају са средњим и са вишим медицинским кадром, али је проблем са немедицинским – портирима, чуварима, спремачицама, радницама за одржавање просторија.

– Раније смо на ВМЦ Карабурма имали помоћни вод, где су били војници по уговору или рочни војници и они су нам завршавали многе логистичке потребе, а сада нам је и то проблем. Немамо људе који ће одржавати касарнски круг, немамо молере, водоинсталатере, електричаре, аутомеханичаре... Речју, нема мајстора. А раније смо све то имали.

АДАПТАЦИЈА ОБЈЕКТА

Стара је идеја да се на простору ВМЦ Карабурма направи општа болница и пуковник др Мићовић каже да се од те идеје није одустало. Тако би се растеретила ВМА. За то имају потребу опрему и све пратеће службе, имају и кухињу, која је некад радила јер је раније на Карабурми био војни стационар.

Да би се то урадило, потребно је најпре да се комплетно реновира главна зграда и да се направе собе са купатилима. Каже да им је реновирање Карабурме приоритетно, то је ушло у план и очекују да добију финансијска средства која би уложили за адаптацију фасаде, олука и столарије.

АНГАЖОВАНОСТ У АПРИЛУ

Током априла у служби опште медицине ВМЦ Нови Београд забележено је нешто више од 4.000 прегледа опште праксе и 1.170 специјалистичких. На ВМЦ Карабурма урађено је 8.500 систематских прегледа и 9.100 специјалистичких. У ВМЦ Славија било је око 1.300 прегледа, а Центар хитне помоћи имао је око 500 интервенција. Врло оптерећен био је и Центар за превентивну медицинску заштиту јер они раде све епидемиолошке и санитарне надзоре, имају екипе за дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију и покривају око две трећине територије Србије.

– И гледаћемо кад се кадровски ојачамо да у новој згради у којој је била привремена ковид болница организујемо војни стационар са 60 кревета, као што је некад било – каже управник ЦВМУ.

У плану им је и да реновирају ВМЦ Нови Београд. Наш саговорник истиче потребну да се тај објект ограда, као што се ограђују сви војни објекти, ставе рампе на два места и да се том центру врати постојећи паркинг простор. Сада га користи паркинг сервис и наплаћује паркирање у њиховом дворишту.

Новог управника упитали смо како види будућност Центра војномедицинских установа Београд.

– Желео бих најпре да се кадровски попунимо, да се унапреди рад и да пружамо здравствену заштиту на прихватљивом нивоу. Такође, жеља свих нас је да профункционише Здравствени информациони систем – ЗИС и да га имамо као што га имају и друге здравствене установе. И наравно, у плану нам је да се на простору ВМЦ Карабурма направи један модеран регрутни центар, где бисмо касније могли да радимо специјалистичке прегледе и за друге категорије, ван војске, јер смо и то радили раније. ▀